

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 54. Papa Romam ire statuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

sis factus, post quadriennium trium provinciarum concilio Aptæ Juliæ mense Majo anno 1365 interfuit. Secundus de S. Petro *ad vincula*, Anglicus Grimoardus Papæ frater, Episcopus Aveniensis. Tertius de S. Praxede, Marcus Viterbinus Minorum Ordinis Minister Generalis.

Sæcul. XIV.
A.C. 1366.

§. LIV.

Papa Romam ire statuit.

Urbanus Romæ sedem figendo suam ardentibus incolarum votis satisfacere dudum decreverat. Vide, quomodo eis 23 Maji anno 1363 sui pontificatus primo scripserit! Legatis vestris cum fiducia deteximus secretam nostram voluntatem eundi Romam. Expleremus illam celeriter, nisi expositæ illis magni momenti res obstarent, quas remoturum speramus Deum. Sequenti anno Imperatori Carolo gratias egit, quod se hujus itineris comitem humaniter ipsi obtulisset: & anno 1365 promissum Romanis factum iterans Episcopum Urbevetanum suum Romæ Vicarium reparare palatium Apostolicum jussit. Tandem hoc anno 1366 palam suum aperuit animum: & tum Viterbium, quo primum ire, & ubi aliquamdiu commorari volebat, tum Romam misit, qui præpararent ibi necessaria, & Cardinalibus domicilia designarent:

Rayn. 1363.
n. 7.

Id. 1364.
n. 10.

1365. n. 9.

Vita. l. I.
p. 373-374.

Sæcul. XIV. signarent: itineri suo destinavit tempus
A.C. 1366. Paschatis anni proximi.

Id. 1366.
n. 26.

Post habita Francofurti comitia, ubi de modis reducendæ in Italiam pacis consultatum fuerat, Imperator Carolus per Nuncium rogavit Papam, utrum præire ipsum cum copiis suis in Italiam, an sequi deberet? Urbanus reposuit: Statuimus iter ingredi mense Majo, & ita profequi, ut eodem mense advenire Viterbium possimus: ibique ac Romæ apparatus, quin etiam reparationes necessarias fieri curamus. Velimus autem, ut consideres, quanta mala invehant execrandæ centuriæ; & quæ pericula Ecclesiæ Romanæ ac Imperii terris imminuant. Igitur pro humanitate tua iter, quantum potes, accelera! nos enim omni, quæ in nobis erit, ope atque opera te juvabimus, sive indulgentias, sive decimas concedi, sive ab Hungariæ Rege subsidium tibi expetere nos cupies. Dabat 30 Oct.

Duhoulai.
to. 4. p. 396.

Invenitur sermo ad Papam Urbanum, ut ne Romam iret, coram Cardinalibus nomine Regis Gallorum habitus, & adscriptus Nicolao Oresmo Doctori celebri, collegii Navarræi Magno Magistro, antehac Regis Præceptor, postea Lexoviensi Episcopo. Hic sermo longissimus est ac insulsissimus, testimoniis inutilibus, & rationibus infirmis fartus: difficile nimirum

mirum erat excogitare solidas in hac materia. Ecce aliquas illarum! Gallia etiam ante receptam fidem fuit sanctior, quam Roma. Julius Cæsar testatur totam Gallorum nationem fuisse religiosissimam. Post acceptam veri Dei notitiam ornata est pretiosis reliquiis, corona spinea, cruce, clavis, ferro lanceæ adactæ in Christi latus. Prolato dein S. Bernardi loco de Romanorum vitiis, ad Galliam rediens author litterarum studia per Carolum Magnum Roma Lutetiam esse translata perhibet, atque in laudes Universitatis excurrit. Denique Papæ in Francia tanquam regione patria residendum ait, quemadmodum Christus in Judæa habitasset. Easdem rationes iisdem propemodum verbis efferi cernimus in fine operis anonymi eadem ætate editi, quod inscribitur: *Somnium pomarii*. Est commentatio potestatis ecclesiasticæ, ac profanæ per dialogum inter Clericum ac Equitem.

Contra vero Petrarcha per sua poemata Italica, & opera Latina clarissimus scripsit, ut Papam confirmaret in proposito eundi Romam. Epistolam dabat Ventiis 29 Junii. Ibi hoc sibi objicit: Tunc vis Papæ legem imponere, ac loco Ecclesiæ universalis singularem Ecclesiam dare in sponsam? Ubicunque is habitat, ibi sedes, ac sponsa ejus est. Facile fuisset re-

Hist. Eccles. Tom. XXIV.

O spon-

Sæcul. XIV.

A.C. 1356

p. 403.

p. 407.

p. 408.

p. 411.

Gold. Mo-

narc. to. I.

p. 223.

Senil. l. 7. ep.

un. p. 814.

Lib. 4. ep. 39.

Sup. l. 35.

S. 39.

Secul. XIV
A.C. 1366. spondere, & cum S. Gregorio dicere, nulli Antistiti, ac ne Papæ quidem assumendum esse titulum Præfulis universalis, ut ne episcopatum sibi soli tribuere, cunctisque Fratribus suis adimere videatur. Sed tanta hujus rei scientia non pollebat Petrarcha contentus reponere: Absit, ut sedem coarctem tuam! Vellem potestatem tuam extendere usque ad fines terræ. Ubicunque colitur Christi nomen, est sedes tua: fateor. Sed & nemo jure negaverit, convenire tibi speciatim Romam, alio quippe sponso, alio carentem Episcopo. Multos e curia tua removisti Præfules, ut eos suis redderes Ecclesiis non itidem Roma habebit suum?

p. 815.

p. 817. 818.

p. 820.

p. 824.

p. 826.

Effusus in laudes Italiæ, Papam nuspiam tam securum fore, quam Romæ asserit; ac verbis exaggerat injuriam illi Albatis a centuriis illatam, a quibus redimere se pecunia coactus esset. Tristem Orientis statum exponit, ut Papam permoveat ad recipiendos in gratiam Græcos, quos præ ethnicis infensos Latinis ait. Litteras longissimas finit exhortando Papam, ut de morte ac judicio divino cogitet.

§. LV.

Christianæ fidei mirificum in Bulgaria incrementum.

Vad. 1366.
n. 15.

Hoc anno Fratres Minores in Bulgaria quam